001| Ἐν μέσω ὑμῶν καὶ πάλιν Εἰμί.

ΦΑΡΑΧ - ΤΟΜΟΣ Α΄ · https://docs.theosis.work/db/farax/farax_a/001-ἐν-μέσῳ-ὑμῶν-καὶ-πάλιν-εἰμί/

Ἐν μέσῳ ἀνθρώπων κατανοούντων τὸν Κόσμον, ἐξ οὗ προέρχομαι καὶ εἰς ὃν καθ’ ἑκάστην πορεύομαι, ὃν ὡς ὑπάρχοντα καὶ Ἀληθῆ πιστεύουσιν, ἀλλ’ ὃν οὐκ εἶδον, ὡς μηκέτι πρὸς αὐτὸν εἰσελθόντες. Καὶ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους τούτους ἀποτείνομαι, οὐχὶ ὅπως πείσω αὐτοὺς περὶ τῶν πνευματικῶν, τὰ ὁποῖα κατὰ βάθος καὶ εἰλικρινῶς πιστεύουσιν, ἀλλὰ ἵνα την ψυχήν αὐτῶν ἐκ τῶν πνευματικῶν πρὸς τὰ ἐπίγεια φέρω καὶ ἐκ τούτων εἰς τὰ πνευματικὰ ἀναγάγω καὶ πάλιν καθαράν καὶ ἀπηλλαγμένην τῆς κεκονισμένης ἐπιφανείας τοῦ γηΐνου αὐτῆς περιβάλλοντος.

Ὁ ἄνθρωπος οὐκ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου ἐξῆλθε καὶ ἐν αὐτῷ οὐ μακρὸν παραμένει. **Ἐκ δὲ τοῦ Κόσμου, ἐξ οὗ νῦν Ἐγὼ ἐξῆλθον καὶ οὗτος μεθίσταται, ἀφοῦ ἐκπληρώσῃ τὸν ἐπὶ γῆς προορισμὸν αὐτοῦ.** Ἀλλά τίς ἐστιν ὁ προορισμὸς τοῦ ἀνθρώπου; Καὶ ποία ἡ Ἑστία, ἥτις ἐξελάμψατο τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἐν τῇ σαρκὶ καὶ ποία ἡ Ἄσβεστος Δάς, ἥτις μετελαμπαδεύσατο αὐτῷ τὴν ἄσβεστον φλόγα, ἥτις καθιστά αὐτὸν ὑπέρτερον πάντων τῶν ἐν τῷ κόσμῳ πραγμάτων;

Τίς ἡ Πηγὴ τῆς Ζωῆς, ἥτις ἐν Ἑαυτῇ συγκεντροῖ τὴν ἐν τῷ κόσμῳ ἁρμονίαν πρὸς ἕνα σκοπὸν καὶ μόνον ἀποτεινομένην καὶ ἐξυπηρετοῦσαν τὴν ζωήν εἰς τὰς διαφόρους αὐτῆς σωματοεξελίξεις, εἰς τὴν ἀνιοῦσαν αὐτῆς κλίμακα πρὸς τὴν Μεγαλουργὸν αὐτῆς Ὀντότητα προσπλησιαζομένην;

Ρίψατε ἓν ἐρευνητικὸν βλέμμα ἐπὶ τοῦ ἑαυτοῦ σας καὶ εἰς τὸ βάθος τῶν μυχίων ὑμῶν σκέψεων, λάβετε μίαν ἐξωτερίκευσιν ἐν εἰκόνι τοῦ ἑαυτοῦ σας καὶ ἀντιπαραβάλατε αὐτὸν πρὸς ὁλόκληρον τὸ Σύμπαν, πρὸς τὸν ἀπέραντον κόσμον, ὅστις ἐξικνεῖται ὑπεράνω τῆς κεφαλῆς σας πρὸς τὰ ἀτέρμονας ἐσχατιὰς τῶν ἐν τῷ Οὐρανῷ κινουμένων μετὰ μαθηματικῆς ἀκριβείας κόσμων, πρὸς τὰς ἀβύσσους, αἵτινες χάνονται ὄπισθεν τῶν ἀμυδρῶν ψεκάδων, αἵτινες διὰ γυμνοῦ ὀφθαλμοῦ διακρίνονται ἐν τῷ Γαλαξία καὶ αἵτινες εἶναι τόσα συμπλέγματα ἡλιακῶν συστημάτων, ὅσον καὶ φωσφορισμοὶ καὶ θὰ ἴδητε ὅτι εἶναι εἷς ἀφανὴς μικροσκοπικὸς κόκκος ἀπέναντι τούτων.

Καὶ ὅμως ἅπαντες οὗτοι οἱ ἥλιοι, οἵτινες διαχέουσι τὸ φῶς των διασχίζοντες τὰς ἀποστάσεις τῶν κόσμων, οὓς διαφωτίζουσι καὶ ἅπαντες οἱ ὑπερμεγέθεις ὄγκοι τῶν κυλινδρουμένων ἐν τῷ Ἀπείρῳ κόσμων τούτων **οὐδεμίαν ἀξίαν ἔχουσιν ἀπέναντι τῆς φωτοβολίδος τῆς ἐλαχίστης καὶ ἀμυδροτάτης ἀκτῖνος τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος, τὸ ὁποῖον ἐξεπήγασε καὶ μετελαμπαδεύθη ἐκ τῆς Ἀκενώτου Ἑστίας τοῦ Δημιουργοῦ Θεοῦ.**

Συνεπῶς τὸ μικροσκοπικὸν τοῦτο ὄν, τὸ ὁποῖον θάπτεται ἐντὸς τῶν ἀπεράντων ἐκτάσεων τοῦ Ἀπείρου κόσμου, τοῦτο μέλλει διὰ τῆς βαθμιαίας αὐτοῦ ἐξελίξεως, ἐπαναστροφῆς καὶ ἀνελίξεως **νὰ κυριαρχήσῃ σύμπαντος τοῦ κόσμου, ὅπως ἐκυριάρχησεν ἐπὶ τοῦ πλανήτου, ἐφ' οὗ τὸ πρῶτον εἶδε τὸ φῶς αὐτοῦ.**

Ἐν τῷ κόσμῳ, ἐν ᾧ σήμερον ζῆτε, οὐδόλως σκεπτόμενοι περὶ τῆς κυρίας ὑμῶν ὑπάρξεως, ἀλλὰ περὶ τοῦ ὑλικοῦ καὶ μόνον περιβλήματός σας καὶ χάριν καὶ μόνον τούτου ἀγωνίζεσθε καὶ κόπτεσθε διὰ τὴν ἡδυπαθῆ αὐτοῦ συντήρησιν. Δὲν συνεπληρώθη εἰσέτι ὁ καιρός, καθ' ὃν θέλουσιν ἀνοιγῇ οἱ Οὐρανοί καὶ ὁμιλήσουσι καινὰ ἀπὸ καταβολῆς κόσμου.

Ὁ καιρὸς ὅμως οὗτος ἐγγὺς ἦν. Καὶ ἐν μέσῳ τῶν χυνομένων ποταμῶν αἱμάτων καὶ ἐν μέσῳ τῆς διψῶσης καὶ ἀγωνιῶσης ἀνθρωπότητος ἐκ τοῦ κακοῦ καὶ τοῦ μίσους καὶ τοῦ ἐξολοθρευτοῦ τῶν πάντων, καὶ ἐν μέσῳ τῶν χυνομένων δακρύων καὶ οἰμωγῶν καὶ κλαυθμηρισμῶν τῶν δυστυχούντων, πεινώντων καὶ ριγούντων **θέλει ἐπέλθει ἡμέρα χαρᾶς καὶ ἀγαλλιάσεως καὶ εὐφροσύνης καὶ ἀληθοῦς πνευματικῆς εὐτυχίας.**

Ὁ Οὐρανὸς κεκαλυμμένος ὑπὸ νεφῶν, ὁ ἄνεμος πνέων ἀπὸ παντοῦ καὶ ἐκριζώνων ἐκ θεμελίων πᾶν τὸ προστυχὸν ἐν τῇ διελεύσει αὐτοῦ, θέλει ἐπισωρεύσει ἐρείπια ἐπὶ ἐρειπίων καὶ ἐπ' αὐτῶν θέλει στήσει τὸν θρόνον αὐτοῦ τὸ μῖσος καὶ ἡ κακία. **Καὶ οἱ Υἱοὶ τοῦ ἀνθρώπου θέλουσιν ἴδει τὴν κόλασιν μεθ' ὅλων αὐτῆς τῶν ζοφερῶν μαρτυρίων καὶ βασάνων ἐπί τῆς γῆς καὶ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῶν ἐκσπουμένων τῶν πυρίνων ἐγκάτων αὐτῆς.**

Καὶ πάντες θέλουσι προσβλέπει ἐπὶ τοῦ ἐδάφους καὶ τῶν ποδῶν των, διότι ἡ κεφαλῆ αὐτῶν οὖσα βεβαρυμένη ὑπὸ τῶν μαρτυρίων καὶ τοῦ ἀγῶνος τῆς ζωῆς, ἣν ἡ κακία τοῦ ἀνθρώπου ἐξέθρεψεν, οὐδόλως ἀνυψώσωσι τοὺς ὀφθαλμούς, ὅπως ἴδωσι τὰ ὑπὲρ αὐτῶν κείμενα. Καὶ ὁ Οὐρανὸς κεκαλυμμένος ὑπὸ τῶν μελανῶν νεφῶν, ἃ αἱ ἀναθυμιάσεις τῶν καπνῶν τῆς μέθης, τῆς κακίας καὶ τῶν ὀργίων ἀνήγειραν, **δὲν θέλει ἐπιτρέψει εἰς αὐτοὺς νὰ διακρίνωσι τὸν Ἥλιον τῆς Δικαιοσύνης καὶ Ἀληθείας.**

Ἀλλὰ ἐν μέσῳ πάντων τούτων καὶ ὁπόταν πᾶσα ἐλπὶς σωτηρίας ἐξέλειπε δια τῆν ἀνθρώπινον ζωήν, θέλει μία Ἀκτὶς Φωτὸς διασχίσει τὸ συμπυκνούμενον νέφος καὶ διαλύσει αὐτό, ἵνα ἐν τέλει ἀναφανῇ ἐν ὅλῃ αὐτοῦ τῇ μεγαλοπρεπείᾳ ὁ Ἥλιος, ὅστις **θέλει διαφωτίσει ὁλόκληρον τὴν γῆν καὶ διαχύσει ἐν αὐτῇ τὰ Ζείδωρα Νάματα τῆς πραγματικῆς Εὐτυχίας τοῦ ἀνθρωπίνου γένους.**

Καὶ ὁ Ἥλιος οὗτος θέλει εἶναι τὸ Φῶς τὸ ἐκ τοῦ Κόσμου, ἐξ οὗ καὶ Ἐγὼ ἐξῆλθον, ἐκπορευόμενον. Καὶ τὸ Φῶς τοῦτο τὸ Ἀνέσπερον καὶ Ἄσβεστον, τὸ οὐδὲν ὑλικὸν στοιχεῖον ἐνέχον, ἀλλ' ἀεὶ διαφωτίζον καὶ καταυγᾶζον καὶ ζωογονοῦν ἔστι τὸ Φῶς τοῦ

Πνεύματος, τὸ ἐκ τοῦ Ὑπερπέραν προερχομένου καὶ ἐν τῇ γῇ κατερχομένου, ἵνα τὸ ἀνθρώπινον πνεῦμα διαφωτίσῃ ἐν ὅλῃ τῇ Ἀληθείᾳ τῇ ἐν τῷ Ἀπείρῳ Κόσμῳ ἐ γκρυπτομένῃ καὶ αὐτὴν ἐν ὅλῃ αὐτῆς τῇ ἐκτάσει ταύτην αὐτῇ ἀποκαλύπτουσα.

Ἀνυψώσατε τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν πρὸς τὰ ἄνω, ἀφοῦ ἐμβλέψητε πρῶτον ἐν ὑμῖν. Διότι, διὰ νὰ ἴδῃ τις ἀληθῶς τὰ καὶ πρὸς τὰ ἄνω καὶ πρὸς κάτω καὶ πρὸς τὰ ἔμπροσθεν καὶ ὄπισθεν καὶ πλαγίως, ἀνάγκη να καταμετρήσῃ ἑαυτὸν καὶ μὲ τὸ ἐξ αὐτοῦ ἐξαχθησόμενον μέτρον νὰ καταμετρήσῃ καὶ τὰ πρὸ αὐτοῦ ἢ μακρὰν καὶ ἀπωτέρω κείμενα. Καὶ ὅταν κατωρθῶσητε να γνωρίσητε ἑαυτοὺς καὶ ἀνυψώσητε τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν πρὸς τὰ ἄνω, θὰ ἴδητε ὅτι ὁλόκληρον τὸ Ἄπειρον, ὃ θαυμάζετε, θάπτεται ἐν ἑαυτοῖς ὡς ὑμεῖς ἐν αὐτῷ βυθίζεσθε. **Καὶ τότε θέλουσιν ἀνοιχθῇ οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν καὶ κατίδητε τὴν Σοφίαν Ἐκείνου, ἐξ Οὗ τὸ πνεῦμα ὑμῶν ἐξεπήγασε καὶ τὸ ὀποῖον ὡς ἐξ Αὐτοῦ ἐκπηγάσαν ἐν σμικρογραφίᾳ διατηρεῖ πᾶν ὅ,τι ἡ Ἑστία αὐτοῦ ἡ Ἀκένωτος διετήρησεν ἐν τῷ ἐξ Αὐτῆς δημιουργηθέντι ἔργῳ τῶν ἀπειραρίθμων κόσμων, οὓς μέλλετε νὰ διαδράμητε καὶ ἐπ' αὐτῶν βασιλεὺσητε.**

Ἀναβλέψατε πρὸς τὰ ἄνω καὶ ἐὰν οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν κατορθώσουν νὰ διακρίνουν τὸ ἐν ὑμῖν ὑποφῶσκον Φῶς, τὸ ἐν τοῖς ἐγκάτοις ὑμῶν ὑπάρχον καὶ ὑπὸ τοῦ σκοτεινοῦ περικαλύμματος τοῦ σκότους ἀποκρυπτόμενον, τότε θέλετε διακρίνει τὴν Ἀκτῖνα, ἥτις ἤδη ἤρχησε νά διέρχηται ἐκ τῶν μελανῶν νεφῶν τοῦ Οὐρανοῦ, τὰ ὁποῖα μέλλει νὰ διαλύσῃ, ἵνα ὁ Ἥλιος τῆς Δικαιοσύνης καὶ Ἀληθείας, **ὁ Ἥλιος τοῦ Ζωοποιοῦ Πνεύματος, τοῦ Πνεύματος τῆς Ἀληθείας ἀναφανῇ ἐν ὅλῃ τῇ γῇ καὶ τῇ ἀνθρωπότητι, τὸ Φῶς τῆς Ἀγάπης καὶ Γνώσεως, ἵνα τὰ πάντα ἐν πᾶσι δι' Αὐτοῦ ἀναγεννηθῶσι καὶ κατίδωσιν τὴν ὑπὸ τῶν Ἀκτίνων Του διαφωτιζομένην Ἀλήθειαν.**

1924